

ביאוד איסור

למדנן את סוגיית אעס כעיקר - שלפי רש"י פוא דרבנן אביל מפר"ת מין בשאינן מין בטל ברוב ובמב"מ פסק כדברי רבי יודף שאין תורת ביאוד, ר"ת ורבינו חיים פסקו שכ"ע דאורייתא ובמין במין לא קי"ל כר"י ובטל ברוב מפר"ת ומדרבנן בכ"ד נתינת אעס באינן מין, ברמב"ם ראינן שני פירושים - פרדב"ז ופכ"מ למדו שסובר שכ"ע לאו דאורייתא (ובכ"ל זאת כזית בכא"פ לא בטל) ור' חיים למד שלפי הרמב"ם שכ"ע דאורייתא (אבל אעס בפחות מכא"פ בטל מפר"ת).

1' חולין ז"ח ע"א, אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יושע בן לוי... בס' , ורש"י ד"ה בס'

רש"י פביא מפנא לקמן שאיפא שיש אעס איסור אס אס יש ששים - פנא שם פביאופ את דברי פמשנת בארלה-

2' ארלה פרק ב' משנה ד' ... איסור, ו' - ז', חולין ז"ח ע"א, ופתנ... מותר, רש"י, תוד"ה אין

איסור פנתן אעס בפיתר וכן שאור - שפואו אפי' חמוצה של תרומה שפחמיצה את פאיפ של חולין - אינן ביאוד, ולכן - מין במין בתרומה פואו במאפ - וא"ל אס יש מאפ כל שפחמיצה את פחולין פאיפא איסורא לזרים, ובמין בשאינן מין - דפיין תרומה שנתבשלל אעס חולין ממין שונה וסילק את פתרומה - אס יש אעס תרומה בתערובת איסורא אס אס יש בחולין מאפ כלד פתרומה, ואס אין אעס תרומה בתערובת מותרת - שללא אמרו מאפ בתרומה אללא במין או אפילו בשאינן מין - ביבש - שפיאסור בכל מקום שפואו אד"ן במין - ופ"ה פתוס' אין דין מאפ באינן מין בתרומה אפילו ביבש.

וא"כ - מפורש כאן שאפילו אס יש מאפ כלד פתרומה - כל שיש אעס תרומה בתערובת איסורא - פרי ששעס איסור איסור אס אס כשיש ששים כלדו, ומנא שר' חייא בר אבא וכו' באו לפחמי' ולחייב ששים אס כשאין אעס בתערובת.

ראינן את לימוד פנא מנחה בשלה-

3' שם ז"ח ע"א, אמר ר' שמואל... דאורייתא ברובא ביאוד, ורש"י

לפי רש"י פסולא כאן פוא לימוד אמר - שבאיל נזיר פתירא פתורא מין במין בששים או מאפ - ופ"ה אפ"כ שפרי בכל פתורא אין תורת ביאוד במין - ואין ללמוד מכאן לכה"ת שללא כדברי רבי יודף שפרי איל נזיר חיזו פואו שמוחר לבטל איסור לכתחלה, אבל מה שכן ניתן ללמוד מכאן פואו שבכל מקום שיש תורת ביאוד בתערובת איסור ופיתר - דפיין מין בשאינן מין - אין פ"ה ופרוטב פיו"א מן פאיסור (פאעס) בטל ברוב אללא בששים, ואפילו אחרי שיש ששים פתערובת אד"ן איסורא מדרבנן מדין אעס כעיקר.

בנא מליין את פפלכות של ביאוד איסור למאשה - איך אפער לדעת אס יש אעס איסור בתערובת - מנדבר במאשה שקרפ לפני רבי יוחנן ונחלקו פאמוראים בפרטי מה שקרפ -

4' שם ז"ח ע"א, רבין בר רב אדא אמר... דליכא קפילא בששים' (ע"ה)

בתרומה שנתערבה בחולין - מותר לכפן ממה נפק - אעס ממנו פכפן ואומר אס יש בו אעס תרומה או לא, אבל בתערובת איסור ופיתר אין מי שפותר לו ללאכוד ממנו - ופתיירו חז"ל לסמוך אד דברי נמתוס נכרי לפי תומם - שאינן יודע שישנם פשעכות לדבריו ומחילא אין לו סבה לשקר, ובמין במין (לכאורה לפי פתחאים פחולקים אד רבי יודף - או שפואו אינן מין בשם ומינן בטעם) וכן במין בשאינן מין במקום שאין קפילא פתיורו חז"ל בששים - ולכאורה רש"י לשיטתו שכ"ע לאו דאורייתא ופקלו חז"ל לאכיל כל שיש ששים כלד פאיסור ולסמוך אד זב שמתמא כבר אין בו אעס איסור - אבל ברור שאס בשעת אכילה אעס אעס איסור לא פותר לו לפמשיק ולאכיל.

וא"כ - לרש"י, מין בשאינן מין פרי פואו בששים מפר"ת - וא"ל כשיש ששים בפיתר כלדו - אס יש בתערובת אעס איסור איסורא מדרבנן מדין שכ"ע.

ופנה, פתוס' חולקים אד רש"י וסוברים שיש ביאוד במין מפר"ת ברוב ובאינן מין סוברים שכ"ע דאורייתא -

5' פתוס' שם ז"ח ע"א ד"ה כל איסורין, וע"ה ד"ה ומאן דאמר, וד"ה לחומרא ומפרש"א

לפי פתוס' פילפוטא כאן פואו אסמכתא למה שפ"ה לפם בקבלה - שפאעס פוסק בששים או מאפ, ואס אסמכתא לזב שחין במין בששים מדרבנן - ובמין בשאינן מין אס ידוע א"י קפילא שאין כאן אעס איסור - מותר אס בפחות מששים.

וי"א - שלפי פתוס' סומכים אד קפילא לפתיר איסור שכ"ע שפואו דאורייתא, וכשיש ששים א"ל קפילא, ואילו לפי רש"י אס אין ששים איסור ממה נפק, ואס יש ששים אד"ן איסור מדרבנן כל שיש בו אעס איסור - ופקלו חז"ל לאכיל מספק ולסמוך אד זב שמתמא אין אעס איסור אחרי ששים, וכן פקלו לסמוך אד נכרי פמ"ח לפי תמו.

למדן את שיטת רש"י שד"ן ביאוד בששים שנתחדש בסוגיית זרוע בשלם פוא דין נפרד נכ"ז - אוסור רש"י
שם כשאין פאיסור נתן אסם בפיתר אינן בעל בו הפחות ששים (מפ"ת - לפחות לפי אבי"י) וגם אס יש
בפיתר ששים כנ"ד פאיסור בתערובת אד"ן אסורה נדירבנן אס יש ב"פ אסם איסור נד"ן כ"ז. ולפי פתוס'
פסול"א שם בחול"ן פ"א אוסמכתא לז"פ שקבלו חז"ל ששסם אינן יכול ל"אסור אול"א אד ששים - אובל כשי
ששים בפיתר כנ"ד פאיסור א"ל אס אפ"ש ל"אסור את פאיסור בתערובת אין אסם כז"פ אוסור.

ופנ"פ, פנ"א ע"פ דברי רבי יוחנן קבאפ שבתערובת תרומה וחול"ן סומכים על אצימת כפ"ן. בתערובת איסור
ופיתר סומכים על אצימת נכרי, ובמקום אפ"ן קפ"ל"פ - וכן בתערובת מ"ן בחינן פאיסור בעל בששים.

לפי רש"י, נדובר במקום שכבר יש ששים כנ"ד פאיסור - אחרת אסור גס אין אין אסם איסור בתערובת -
ופחש"ש על נתינת אסם פוא חשש ל"אסור דרבנן שפ"ר אסם כעיקר ל"אסור דאורייתא - וחדש רבי יוחנן שבא"סור
דרבנן אפ"ש לסמוך על דבריו של הנכרי במס"ח לפי תומו.

ז"פ שנקרי נאמן בסל"ת מ"ינן בכמה מקומות בש"ס -

1' יבמות ד"ל ק"כ"א ע"ב משנה, אפ"ל ש"ס ... ונ"א, אול"א מתניתין... ואנסבה רב יוסף, ורש"י

פוס"ח לפי תומו פוא ז"פ אפ"ן מתכון לפ"ד ונאמן לפיתר את פאפ"פ לפנ"פ.

כ"ז"א בז"פ מ"ינן בר"ק גבי קבול"פ של דבורים שי"כ"א נכורות של בעל"פ"ס ונמ"כ"א -

2' בר"ק ד"ל ק"י"ד ע"א במשנה, א"ר יוחנן... נח"ל ז"פ' ונ"א ע"ב, א"ר יוחנן ... דרבנן פוא' ורש"י

מפ"ת אין בעל"ס ל"דבורים כאלו ולכן פאמינן לפסול"ס (ועד א"י) לפי תומו, אובל בדאורייתא אין פוסל"ת
נאמן חו"ל מצדות אש"פ - ושם פק"ל"א מ"אסם חק"פ של"א תנ"א אד שתבדוק פ"א"ב שבא"פ"ל אכן מת בעל"ל מ"פ
שק"פ אס ימ"כ"א אפ"ד ח"י (אסורה לפנ"פ ובנ"פ מן פש"ן ממזרים).

וב"כ - פוסל"ת אינן נאמן לפיתר איסור דאורייתא, ולפי רש"י שנדובר במקום שיש ששים בפיתר כנ"ד
פאיסור וכן כאן חשש אול"א שמ"א פאיסור נתן אסם בתערובת ואסור נדירבנן נד"ן אסם כעיקר - על ז"פ
אפ"ש לסמוך על פוסל"ת, אובל לפי פתוס' שנדובר כשאין ששים ופחש"ש לנתינת אסם פוא חשש ל"אסור
דאורייתא שפ"ר לפי פתוס' כ"ז"ע דאורייתא, אין מקום לפאמינן לנכרי פוס"ח לפי תומו -

3' תוס' חול"ן ד"ל ז"ז ע"א ד"פ סומכין

שי"ת פתוס' של"א נדובר בסל"ת, ואדירב"פ נדובר ב"ודע סומכים א"ל"ו - ודוקא פקפ"ל"א - שפוא נחתום -
נאמן נד"ן חק"פ של"א יר"ב"פ לס"כ את ש"ו פא"ב כבקי בש"ס.

ויז"א - שלפי רש"י נדובר בש"ס ששים ולפי פתוס' כשאין ששים, ולפי רש"י כל נכרי נאמן ודוקא בסל"ת ולפי
פתוס' דוקא פקפ"ל"א נאמן ודוקא כשי"דע סומכים א"ל"ו.

שי"פ של"שית בסול"א פ"א שי"ת פ"רמב"ן -

4' פ"י פ"רמב"ן לחול"ן ז"ח ע"א ד"פ כ"ל איסורין, ונ"ראפ"ל... וד"פ וכן יראפ

שי"ת פ"רמב"ן פ"א כרש"י אסם אין ששים גס כשאין פאיסור נתן אסם בתערובת אסורה, וסובר פ"רמב"ן
אחרי שיש ששים אין לחשוש מ"א ע"י"ן יש אסם איסור בתערובת - וב"כ לעולם אין ז"ור"כ באצימ"פ - אסם יש
ששים אין חוששים מ"א יש שם אסם, וכן אין ששים גס אסם אינן אסור, אול"א שכאן נדובר בש"ס ששים
כנ"ד חתיכת פאיסור - אובל פכ"ר את פאיסור וס"ל"ק אותו, וזכש"ו ל"א י"דע כמ"פ ז"ר ור"ב (אסם) י"כ"א
מפחתיכ"פ קודם סול"קו אות"פ כ"ד שנקב"ע אסם יש ששים כנ"ד בתערובת, על ז"פ נאמר אפ"ש לסמוך על
קפ"ל"א אסם פנכרי אומר שאין אסם איסור בתערובת מסתמ"א גס פ"ו ששים בפיתר כנ"ד פאיסור.

וב"כ - לפי פ"רמב"ן סומכים על קפ"ל"א כשא"י אפ"ש ל"דעת כמ"פ איסור נש"ר בתערובת אחרי שפ"ז"א
את חתיכת פאיסור א"ל"פ.

4' ונראה לי שאף הכלכית באלפס וכל האיסורין שמכירין אותן אין משערין
אותן אלא צירן ורוטבן בנותן טעם בלבד הוא וסמכין אקפ"ל"א, ולא החמירו
בששים אלא כשהוא אוכל את האיסור עצמו כגון גריסין עם העדשים, אבל
כלכית באלפס מי ידעין כמה הוי רוטב שלה, ולחומרא משערין בדידה כי
לא משכחין קפ"ל"א הא איכא קפ"ל"א וליכא טעמא שרינן ליה דומיא דקדרה,
דאי לא תימא הכי כלכית באלפס בששים שעררה ואם לא היה שם קפ"ל"א
מותרת וקפ"ל"א להחמיר בה והיכי מוכח רבא מיניה דסמכין עליה, דודאי
כלכית באלפס נכרת היא דאי לבטולי כלכית גופה בריה היא ולא בטלה.

וכן יראה לומר באיסורין עצמן דטעמא בעי ששים וששים לא בעי טעמא,
כלומר דאפי' טעמיניה וליכא נותן טעם בעינן ששים ולא משתרי בפחות
מיכן והיינו מתניתין אין בהן בנותן טעם וכו' ופרישנא בגמ' בששים, אבל
היכא דשערין ליה בששים לא צריכין לאהדורי בתר קפ"ל"א ולמטעם ליה
כלל והיינו דאמרינן הכא ובעבודה זרה דכל איסורים שבתורה בששים,
ומיהו היכא דטעמיניה ואשכחן דיהיב טעמא הוא ודאי טעמא לא בטיל.

למדן את שיטת רש"י ששם וזעם הם שני צנינים נפרדים - וגם אם אין זעם איסור בתערובת יש זורק בשמים, וכשיש שמים - אם קיימת אפשרות של צמיחה חייבים לזעזע את התערובת מפני שזעם אוסר גם כשיש שמים כנגד האיסור, את שיטת הרמב"ן שסובר - כמו רש"י - שזעם ושמים הם שני דינים נפרדים וגם אם אין זריק שמים - אול"א שאם יש שמים אין זורק בצמיחה ואפשר לסמוך על זה שמסתמך כבר אין זעם אחרי שיש שמים - ודוקא בספק כמה איסור יש שם בכלל כגון בשמילת את אף האיסור ולא ידוע כמה זמן וזוהב מפאיסור נבדע בהיתר קודם שנמתק פאיסור - אז אפשר לסמוך על צמיחה ולומר שאם אין זעם איסור בתערובת מסתמך יש שמים כנגד פאיסור, ושיטת התוס' ששמים פו"א פשיעור שנתנו חז"ל למתי יש צדין לחשוש לזעם, ואם אין שמים צדין אפשר לסמוך על צמיחה להיתר את התערובת.

ובנעצ לקפידא - לפי רש"י הנאמנת היא מדין מסיח לפי תומו - ופיין לשיטתו שכ"ז לאו דאורייתא ופרי המסדר"ת נאמן באיסור דרבנן - ולכאורה לאו דוקא קפידא אול"א כל נכרי המסדר"ת נאמן, ולפי התוס' שכ"ז דאורייתא מדובר בקפידא דוקא ואינן מסדר"ת ומזעם חזקה דלא מרע ע"ה לאומנתו. ויז"א שזעם רש"י וגם לתוס' נכרי שאינן קפידא ואינן מסדר"ת אינן נאמן.

1. איסור ו"ז סי' ז"ח (א"ס) , כתב הרשב"א... ופיתר', ב"י ד"ה ופרא"ש, וז"ז סוס"ק ב', באור...

ב"י הסתפק אם כוונת הרא"ש לדברי רש"י ומחילא הקפידא לאו דוקא (כמו שפירש"א), אבל לפי ה"ז סובר הרא"ש ש"ז גם קפידא וגם מסדר"ת (וכ"ל רש"י ששואלים אותו אולם איננו יודע למה זה נעצ) ולכאורה לפי ה"ז אין סומכים על הנכרי מדין מסיח לפי תומו אול"א ע"פ חזקת אומן ובכל זאת אנו מחמירים שזעם לסמוך עליו אול"א כשפוא חושב ששואלים אותו בצנין מאוכלים ולא בצנין פדת.

ופנה, למדן את שיטת הרמב"ם שאם אין כזית איסור בכא"פ אז"ש יש שם זעם איסור איסור מדרבנן בלבד (לפי הרדב"ז ופוסק משנה מפני שסובר שכ"ז לאו דאורייתא ולפי הגר"ח אז"ש שכ"ז דאורייתא סובר הרמב"ם שאם אין כזית בכא"פ פאיסור בש"ל ולא שייך שכ"ז).

2. הרמב"ם פרק ט"ו מאכלות אסורות בכ"ז ול', ...על פי'

הרמב"ם סתם ולא כתב על קפידא ול"א מסדר"ת! ולכאורה פו"א דין מיוחד מדרבנן.

3. ב"י סי' ז"ח (באר בשם א"ס) ד"ה ומדברי הרמב"ם

ב"י הכריע שאפשר לסמוך או על קפידא שאינן מסדר"ת (כמו התוס') או על סתם נכרי במסדר"ת (כפבנת הרשב"א ברש"י), אבל לא ר"ה לפרק כפרימב"ם (מפני שפוא דעת יחיד).

4. שו"ע ו"ז סי' ז"ח ס"א דברי המחבר, ...שאין בו זעם חלב', וזריק שלם ידע...

בשו"ע פירש את שיטת רש"י (א"פ הרשב"א) א"ז קפידא ובתנאי שפוא מסדר"ת.

5. ש"ק שם ס"ק ב', ...ודוק'

לפי הש"ק לא בא השו"ע לאפוקי מקפידא שאינן מסדר"ת - אפשר לסמוך על שניהם - או נכרי סתם המסדר"ת או קפידא שזעם לתומו, אבל הקשה פאחרי שפסק השו"ע שכ"ז דאורייתא (בספק שמים ונשפק) איך אפשר לסמוך על נכרי סתם במסדר"ת? (וא"כ, בדברי הרא"ש פו"א פשיעור פירוש בדברי הרא"ש שפלאמנת היא מדין מסדר"ת וזה ש"ז קפידא פו"א שנגע שפוא מבחין בין צמיחה).

בתשובות פרי"ש ישנה אדעה בענין כלי פיין - איסור לפחזיק יין כשר בקנקנים שפחזיקו בהם סתם יינם של נכרי, ואם בקנקנים צמדו ל"א יין למשק י"ב חודש כבר לא יכולים לאסור את פיין פכשר שפחזיקו בהם אחר - ונשאל פרי"ש אם אפשר לסמוך על דברי הנכרי שזעם שמתמם בקנקניו תוך י"ב חודש -

6. שו"ת פרי"ש סי' תל"ט, תשובה... דבר שוא'

פרי"ש פסק שזה שאנו מצינים לנכרי המסדר"ת לענין זעם פו"א מפני שאפשר לעמוד על פדבר - שלם כדאי לו לשקר כשידע שז"פ אדומו יוכל ישראל את התערובת וירגיש את הזעם בעל"ז וידע שפנכרי שקר.

7. שם בסוף דברי הש"ק, דכך נ"ד...

הש"ק תירץ כמו פרי"ש (ולשון, להפציעו לקפידא' לכאורה ז"ז) וא"כ - אפשר לסמוך גם על קפידא שזעם לפי תומו וגם על סתם נכרי המסדר"ת למרות שאנו פוסקים שכ"ז דאורייתא.

תשובה⁶ אע"פ שישן מועיל אפי' לכלים המכניסין לקיום מ"מ דברי הכותי בזה לא מעלין ולא מורידין והפילו היה מסיח לפי תומו שאין הכותי מסיח לפי תומו נאמן אלא בעדות אשה, אבל בשאר אסורין לא, אלא כגון אומן באומנתו דלא מרע נפשיה דומיא דקפילא ארמאה, וזה נאמן אפילו שלא מסיח לפי תומו. אבל כותי אחר אפי' מסיח לפי תומו אינו נאמן. ואף אם נאמר דזהב"א דקפילא ארמאה אפי' כותי אחר נאמן במסיח לפי תומו אלא שאמרו קפילא לפי שהקפילא נאמן אפי' אינו מל"ת אלא ששאלוהו ומשיב, אע"כ זכאן אין להאמינו, משום דשאני ההם שאפשר לעמוד על הדבר ולא ישקר לפי תומו דדבר שימלא שקרו, אבל זכאן שאין לעמוד על מה שעשה הוא בציתו, אפשר שאפי' זמל"ת משקר דכתיב אשר פיהם דבר שוא.

למדן את שיאת רש"י ותוס' ופרמ"ן בנגע לשמים וצמיחה - שלפי רש"י אם אין שמים בתערובת אוסורף גס אם אין בף טעם איסור וצמיחת כפן בתרומה וצמיחת קפילא באיסור פן בשיש שמים, ואילו לפי תוס' שמים פואו פשיצור ששיצרו חז"ל לנתינת טעם - ואם ברור לנן צ"י צמיחה שאין בף טעם איסור מותרת גס אם אין שמים - ואם יש שמים א"ל לחשוש לנתינת טעם, וצמיחת כפן וקפילא בגמ' פיא כשאין שמים, ופרמ"ן סובר כרש"י שאם אין שמים גס אם אין טעם איסור בתערובת אוסורף וכשיש שמים סובר כמו תוס' שא"ל לחשוש לנתינת טעם - וצמיחה בגמ' פיא כשלדא ידוע כמה איסור יש כאן שנמדוד שמים כנגדו - והי"ל בשסלק פא פאיסור ונשאר ז"ר ורוטב בלבד.

ראינן גס את דברי פרמ"ם בפ"ו מנככות אוסרות -

1' בית יוסף יו"ד סי' ז"ח (י"א) ד"ה ומדברי פרמ"ם... ואין שם אי לאו צמיחה

פב"י דייק מפרמ"ם שא"ל כשיש שמים חייבים להפצים את התערובת לנכרי ואין לסמוך על זה שאם יש שמים מסתמא אין טעם אלדא כשאין אפשרות אחרת.

ויז"א - שלרש"י אם אין שמים אוסור ואם יש שמים בכל זאת חייב להצמיח לנכרי, לרמב"ן אם אין שמים אוסור ואם יש שמים אין זורק בהצמיחה, לתוס' אם אין שמים אפשר לסמוך על קפילא לתתירה ואם יש שמים אין זורק בהצמיחה, ולרמב"ם אם אין שמים אפשר לסמוך על קפילא לתתירה ואם יש שמים בכל זאת חייבים להצמיחה אם אפשר.

בנגע להכבה - פשוט כתב, איסור שנתערב בהיתר... יצאנו עובד כוכבים... ואם אין שם עובד כוכבים לאו צמיחה משריין בס"י -

2' ע"ק יו"ד שם ס"ק ד'

הע"ק דייק שפסק פשוט כמו פרמ"ם שדעולם חייבים להצמיח לנכרי תחלה - ואם אין שמים - ואם אין נכרי שאין בו טעם איסור מותר גס כשאין שמים.

עד כאן למדן את שיאת פשוט, אבל לפי פרמ"א המנגע לא כן -

3' דרכי משה סי' ז"ח אות א',... עצ"ל, ורמ"א סוס"א, ואין להפצים עכשיו...

אין מנגענו לסמוך על צמיחת נכרי

4' ביאור פאר"א אות ז',... דלדא כש"ק

פרמ"א פוסק כמו תוס' שדין צמיחה פיא קולא - שא"ל אם אין שמים אפשר לסמוך על צמיחת נכרי לתתירה - ולכן זה שאין סומכים על קפילא פואו חומרא, אבל לפי רש"י וכן לפי פרמ"ם שגם אם יש שמים זריכים להצמיח לנכרי - למה לא נחמיר גס פיום להצמיח לנכרי ואם אומר שיש טעם איסור בתערובת תוס'! ובדברי המחבר חולק פאר"א על הע"ק וסובר שפעתיק את לשון פגמ' וניתן לפרש ככל פשיטת.

5' ע"ק שם ס"ק פ',... ס"ק כ"ו

זה שאין סומכים על צמיחה בזה"ז אין בגלל חסרון ביכולתנו להפצים אלדא הנאמנותו של הנכרי - ולכן בהיתר (כמו בדבר שנאסר ליידי משום נדר) גס פיום סומכים על צמיחת ישראל.

6' חידושי רע"ק אי"ר על פגליון

רע"ק ר"ב לפרש את החומרא שלדא לסמוך על קפילא מפני שחוששים גס לרש"י שפנאונות פיא מלך מסל"ת בלבד וגם לתוס' שפ"א מדין אומן וגם לדברי מחותנו של פש"ק שאין חזקת אומן במסל"ת - אלדא שא"כ באיסור דרבנן שפוסל"ת נאמן פ"י"ה לנן לסמוך על קפילא במסל"ת, ואין לומר שאנו חוששים לשיאת רש"י שאם אין שמים אוסור גס בלדא טעם איסור - שפ"י פש"ק פסק שסומכים על צמיחת ישראל ואפילו אם אין שמים.

7' מנחה יפונתן על פגליון, ועל עיקר תירוטו...

ר' שלמה פכפן פדין בוילנא אצן שלפי רע"א פ"ה לנן להפצים ב' קפילות - אחד במסל"ת ואחד לא!

ופנה, מחבר הביא כדומא לתערובת מין בשאינו מין חלב שנתערב בהשר -

8' ע"ק שם ס"ק א'

טעם פחלב שונא מנעם פבשר - אלדא אם פבשר מן.

ראינע אונט פֿילמוז דעצן ביאט אפזע בלע - ונחלקו בדעת בר קפרא אום ביאט פוא בששים או במנאפ-

1 חולין ז"ח ע"א, אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יפושע בן עזי... ופופ ליה במנאפ' (ז"ע ע"ג)

לחז"ל הי"ד ידוע שפזרוז עס ציט פיא אחת נששים לעזומא פאיל עס צלמותיו, וזרוז בלי ציט פיא אחת מנאפ באיל בלי צלמותיו - ונחלקים באם זירף בר קפרא את פצלות עס פבשר לעצן ביאט. לכאורה, פשאלה דין פצלות פוא בזה שמלך אחד ייתכן ואין פצלות נותנים עס - בין צלמות איוסור ובין צלמות פיתר. ומאידך יכול לפיות שפצלות בולעות מנאפ שמתבשל עמאן וטעם פאיוסור וטעם פפיתר מתחלש בזה שפוא מתפשט עס לתוך פצלים. מפא"י וז"ל שאין מי שיסבור שפצלות של איוסור לא יזרעו לאיוסור מפני שאינן נותנות עס, ולכל זאת יזכרו לפיתר מפני שבולעות עס - אלא או שצלות פיאסור מלכרות לאיוסור ועל פיתר לפיתר. או שאין פצלות מלכרות לא לאיוסור ולא לפיתר. ועפי מופ שאנן פוסקים שאיוסור בעל בששים לכאורה מוכרחים לומר שכשנפול בשר איוסור לתבשיל פיתר מלכרות צלמות איוסור וצלמות פיתר לפיתר.

2 ר"ן פרק ג' פנשה (בר"ף ל"ג ע"א) ד"ה גרסי' בגמ', ובזרוז יש ציט פברב... פברב"ן ז"ל כן

פרא"ן ר"ב לומר דצלות קשות לא רוק שאינן אוסרות אלא בולעות מן פאיוסור ומוציאות לפחלש את עס פאיוסור ומלכרות לפיתר - ובזה מיושבת פסתירה בין פירושלמי בערלה שקליפי איוסור מלכרות לפיתר עסויא בחולין, ופוא את דעת פברב"ן פחולק. פרא"ש בחולין מביא את דברי פרא"ש בתרומות-

3 רא"ש פ' ג' פנשה סי' ע', גרסינן בירושלמי... מסתבר כ"ע, לכך נראה... ואוסכתא פיא'

פרא"ש סובר שפסויא בחולין לאו דוקא ופאיקר כירושלמי בערלה שצלות איוסור מלכרות עס פפיתר ואין חולק בין צלמות קשות לרכות.

4 ש"ע י"ד סי' ז"ט סעיף א' ורמ"א, וש"ך ס"ך ב'

פשו"ע פסק כ"ו פרא"ש. פרא"א פחמיר שלא עזרף את צלמות פאיוסור לפיתר - אב"ל לא פחמיר עז כ"ד מלכרות עס פאיוסור.

5 ש"ך ס"ך א'

פשו"ע פחמיר כר"ן שצלות רכות מלכרות לאיוסור

6 ש"ע סעיף ב'

אם נתבשל פאיוסור לבד קודם שנפל לפיתר, בעלו פצלות עס איוסור ושוב אוסרות את תבשיל פפיתר בנפילתן לתוכו.

7 חולין ז"ו ע"ב משנה, ירק... אוסורו', ובגמ' ז"ט ע"ב, מתני' דלא... עס, ופלכתא... עס

פלכ"ב קי"ד שאין פאיז נמתן עס ומסלק את גי פנשה ופבתבשיל מותר

8 רש"י פ' ד"ה ופילכתא

רש"י פ' פ' שומן פאיז אוסר שפרי בשומן יש עס

9 תוס' דף ז"ז ע"א ד"ה שאנן חלב, ופברב (ר"י בר) ר"מ פפרש... שאין פאיז אוסר'

שיטת פריב"ם פיא שלא גזרו לאוסר את עס שומן גי פנשה

10 ש"ע י"ד סי' ק' סעיף ב'

דקמן נראה שגי פנשה נקרא, בריף' ואינן בעל כשפוא שלם ולפיכך אום אינן מכירו אוסור. אב"ל אום פכירו וסידקו א"י סי' כגדו אלא כגדו שומן. ובנימוח אין עליו שם בריף ובלש"ן - אב"ל פשו"ע פתיר רוק כשיש סי' כגדו וז"ע מנאפ אינן בעל ברוב פא אינן נמתן עס?

11 ט"ז ס"ך פ'

מדברנן ז' סי' כגדו מנשות פאיז מפני שאוסרות תורה למרות שאין בו עס. ופנ"ה. לפא"ש לעיל בצלמות פ"י נקום לומר שפאיז מלכרות לירק בעל את פשומן -

12 חולין דף ז"ז ע"ב, אמר רב נחמן גי בששים... מן פחמין'

לכאורה סובר רב נחמן ע"י סי' ג' גי פאיז וקמ"ד ד"י ששים ולא חמשים ותשע.

13 ר"ן פ' ג' פנשה (בר"ף סוף ל"ג ע"א) ד"ה אמר רב נחמן

פרא"ן מנאפ מדובר בשומן פאיז

14 פברב"ם פרק ט"ו אכילות אוסרות פלכ"ב י"ז, ופאיז צלמות...

לפי פברב"ם פאיז אינן בולע כ"ו שאינן פולע

ראינו בנצ' ש,כל איסורים שבתורה בששים' -לפי רש"י (והרמב"ן) פוא דין חדש שזירו ורואו של איסור אינו
בגד הרוב אדכא בששים, ולפי רמב"ם פוא שיצור הנתינת אדם -סאין זריק לחשוש לנתינת אדם אחרי שיש
ששים, ולכ"ע כסאין אפשרות לכאיהא דא חשו חז"ל לכסם.

חולדן דף ז"ז ע"ב, אמר רב נחמן... ואין בינה מן המנן, ורש"י

כחל פוא דף הבהמה, ובהגר שלו פוא כחו ספוא ספוא בחלב, ולקמן נראה ששפחלכ פנמנא בכחל אחרי
שחיה אינו חלב מן התורה לענן בשר בחלב, ומ"מ נדרבנן איסור להשלכ כחל אס בשר אד שיוציא ממנו כל
פחלכ תחלה, ואם אבר ובשל אית פחלכ לפני שפוחיא אית פחלכ פכד איסור אד שיהיה בהגר ס' כנגד
פחלכ - ומ"מ פחלכ אילמנא מלכרף אס אס בהגר - ופי' רש"י שפחלכ פוא מן המנן, פואיל ומין פיתך פוא'
- לכאורה פכוננה פיא שגשר פחלכ פוא פיתר כלפי פחלכ הספוא בו שנקרא איסור, ובינה של אלו אכא
פוסרת מה שנתבשל אמה אס לא שיש ששים כנגדו-

שם, אמר רב רב אידי... ואפילו פכי איסורא

בינה של אלו אכא אין לה אס לאסור מה שנתבשל אמה, אבל בינה שיש בה כבר אפשרות אוסרת (ואפילו
אם פיא של אלו אפואר).

תוס' שם ז"ח ע"א ד"ה הביטת אפשרות, ונראה...

תוס' פביאו מפירושלמ' בהדל בין ביטים בקלפיתן סאיון מפליטות לביטים קלפות סאוסרות אית מה
שנתבשל אמה (משאזות תוס' שדברי פירושלמ' פס בנעל לענן אחר ופוס' הסתפקו אס שייך לחלק אס
כאן -ופיא מחלוקת בדף ס"ד ע"ב בתוד"ה גאולי ביטים שרש"י פי' גאולי ביטים פפליטת של ביטת אלו אכא
זכו מנן פאענן סאעו דנמ אלו- ופוס' פביאו פי' אחר מפארוק.)

אור סי' פ"ו (ס"ה-ס"ו), ובינה שיש בה... לחלק, ב"י ד"ה ומ"ש דבספר, ודרכ"מ אות ט', וכו'...

פאור פביאו מחלוקת בין פרא"ש לבין ספ"ת אס פנצ' כאן פיא לפלכ, ובדרכ"מ פביאו אית פבתראי
פמחארי.

שם בגמ' ז"ח ע"א, אמר רב שמואל בר אבא... בס' ואחת ופיא מותרת' (תלמודא)

רב פונא סובר שכנגד ביטת אלו אכא ז' ששים ואחת

פרא"ש פרק ג' פנשה סי' כ"ח, ומסקינן... ביננות

לפי פרא"ש באמת אין בינה יותר חמורה מנעור איסורים וכשיש ששים כבר אינה אוסרת - מנדנן שפיה
בנפח פפיתר ששים כנגד נפח פבינה פאוסורה מותר, וכאן מנדנן בא שדא בא למדוד אית פביטים
פמותרות לפי נפח אדא רנה לפתירן צ"י ספירת ששים של פיתר כנגד בינה אחת של איסור - ופרי
יש לנן לחשוש מנא כמה מפביטים של פיתר פוי קנעת מנא אס של איסור ולפיכך אמרו חז"ל לפתיר רק
בששים ואחת ואז סביר לפניח שיש ששים בנפח כנגד פבינה פאוסורה.

פראמ"ם יש לו שיטה אחרת למחרי בכל פאענן-

פראמ"ם פרק ט"ו מאכלות אוסרות פלכא י"ז, י"ח, י"ט

שיטת פראמ"ם סאיוסור דאורייתא בגד בששים, ואם פאיוסור פננתן אס פוא בריה שלמה כחו בינה בגד
בששים ואחד, ואיוסור דרבנן בגד בחמשים ותשעה (למשל כחל) ואם פוא בריה -כחו שמון ג' פנשה-
בששים, וא"כ, למחב"ם כל איסור דרבנן בגד בנ"ט, ובינה בס"א אפי' כשמדת פנפח של כל פביטים
ידועה - וכן אפי' בבינה שנתערה בדברים אחרים, אבל פרא"ש איסור דרבנן בס' ובינה בס' אלא אי"כ
נתערה בביטים של פיתר ובא לשער צ"י מנן, וכן בינה טרופה שנתערה בביטים טרופות של פיתר-
למחב"ם כבר אינה בריה ובשדה בס', ולפי פרא"ש בס' לפי נפח ובס"א לפי מנן.

ש"ע י"ד פ"ו ס"ה... אפילו אס אינה קלופה' וס"ג, וש"ך ס"ק ט"ז... אכ"ע, ולכן נראה...

פשו"ע ופרא"א פסקו כפרא"ש אס נתבשל אס ביטים אחרות ז' ס"א אפי' בארופה, ובנתערה
בתבשיל אי"כ אדא ס', ופשיך חש למחב"ם וא"כ אס בתבשיל ז' ס"א (וא"כ פוא ארופה.)

ש"ע י"ד פ"ו ז"ח סעיף ז', ח' ורמ"א... בהלכותיהם, וש"ך ס"ק כ"ו

למשעה, איסור דרבנן בגד רק בששים כפרא"ש ולא כפראמ"ם.

ופנה, פרא"א סתם דכל פאיוסורים פנעלעים בנצ"ז בגדים בס' חוץ למחמ"ז ויין נכר, ופרי למדנן שחז"ל
פחמרו בכמה איסורים שנתערו בו מנינם סאיונם בגדים בס' -שביצית וטבל בכד שפן, ארלה וכלאוי פכרם
במאמ"ם, תרומה ותרומת מעשר במנא -ופרא"א פשמי"ט כל זב-

ש"ך ס"ק כ"ז, ולדיון פפרא"ש ד"ה דשיצור דארלה

ארלה וחלה נפגות אס בחו"ל ובטלות מנין במאמ"ם

חולדן דף ז"ח ע"א, פפוא פלכא דזיתא דתרבא... מן התורה, ורש"י

מר בר רב אשי רנה לפתיר חזי שיצור חלב צ"י ביאוד בשלשים ורב אשי אער בו שזריק ששים -ולכאורה
רב אשי פבין שבנן סבר שחזי שיצור איסור רק מדרבנן וכל איסורים דרבנן בגדים בשלשים-

ש"ע י"ד פ"ו ז"ח סעיף ו', וט"ז ס"ק ט'

פצ"ז חידש שלמשה אס חזי שיצור של איסור דרבנן בגד בששים ורב אשי אער בו אס אד פזלזב
באיסורים דרבנן.

למדן את דיני ביאוד איסור למעשה בנצח למדינת ששים - נכדל בחשבון ומה לא - פרוטב וחתוכות של
פיתר נכדלים בחשבון הפיתר, לפי פשו"ע אצמות פאויסור נכדלות בחשבון הפיתר, ולמעשה אין לכדול את
פקדורה בחשבון הפיתר ולא את מה שבלוה בדזונותיה. בנצח לחתיכת פאויסור אצמה - במחקרה ומכירה -
מפורש בראשונים וכן נפסק לפעלכ בשו"ע שמודיים בכל פחתוכה אף על פי שמדק את פחתוכה ולא
שאר אדלא צמה -

1' שו"ע י"ד סי' ז"ח סעיף ד', ...כמה בלעז וש"ק ס"ק י'

לדעם זריכים לחשוש שכל הכלי ופקדורה בלעז פאויסור ושאיסור בעין וכלי בלעז פאויסור מפליטים כל
דמיון!

2' ש"ק ס"ק י"א, וסי' ז"ח ס"ק א', ואצ"ע דמנע... ורחבה גדול'

בדרך כלל אין ששים בתבשיל כגד פקדורה

3' רמ"א סי' ז"ח סוף סעיף ד', איסור שנתבטל בקדירה...

אצ"ע שבנפילת ראשונה חששן שיכא כל פאעס מ"מ אס בנפילת ב' חוששים אולי לא יכא - ופכל יכא
בשניה, וכן לעולם!

וא"כ - בכל תצרות איסור ופיתר בין אם פאויסור נכר וסדק אונת וכל שכן אם אינו נכר (ופוא מסוד
פקדורים יש לפס תורת ביאוד) אם אין ששים כגד פאויסור פכל איסור ואם יש שם ששים פכל מותר.
רמ"א מוסיף אד תנאי כדי לפתיר את הפתרות -

4' רמ"א י"ד סי' ז"ח סעיף ד', וכד איסור ... כאילו מכירו וזריק לפסירו משם'

חלל שנגד לתבשיל יש ששים כגדו איסור לכדול את הפתרות שפרי נתן לפסיר את פחלב צ"י זיינו -
שנותנים מים זיינום בתבשיל ופחלב יעלה למעלה - ואצ"ע שפלי תוספת פזיינום אין פאויסור נכר ופ"ה לא
לבלע בששים, בכל זאת כל שאפשר לפפרידו לא נקרא תצרות.

5' ש"ק שם ס"ק א"ז

פ"ה מדי שפזיינום מצעים אס אס פחלב פנבלע בתבשיל ומחילא מותר אס כשאין בתבשיל ס'
כגד הפיתר, ופ"ה חולק עליו (וכן פ"ה א').

6' כרתי ופתי (לפ"ה אייבשי) סי' ז"ח אות ו' בפתי ... שפמאכד מתקדקד'

שיטת הפתי שלכ נקרא נכר אס א"כ לפפרידו מכלי לפפסיד פמאכד, ופ"ה ראי"ה משיטת פמחבר
דקמן שכלי איסור שנתצרב בכלים של פיתר בשל ברוב ואצ"ע שאפשר לפעצ"ע את כולם.

7' פרי מגדים סי' ז"ח משבטות זבל ס"ק ז', ובכר"ו אות ו' ... כמכיר פאויסור'

פ"ה מ"ע חולק על הפתי וסובר שאין לפקד אף כשפמאכד יתקדקד - ודוקא בפעלע יש מקילין שם
בזדאי נקראת תצרות שפרי לעולם לא יפא פאויסור נכר - אלא יש תיקון צ"י פגעלע ונקרא דבר שיש
לו מתירין שפוא איסור מדרבנן ובמקום פפסד לא פמחירו לקרותו י"ל מתירין. לא כן בחלל שאפשר
לפפרידו מנח - לא נקרא תצרות כלל ואינו בשל אפי' במקום פפסד.

וא"כ - אין שם תצרות נקבא צ"י מה שאין א' מפחלקים נכר מפשאר אדלא מזה שא"כ לפפרידו זבל
מזה. ונשאלת פשאדל איך פדין כשפאויסור נכר אב"ל אי אפשר לפפרידו מפפיתר -

ראינו בלע' בפסחים פאויסור פנתן אעס לפעס מותר. פלע' בעבודה זרה דנה בכמה דברים אס פנתנם
אעס לשבח או לפעס - ומסקנת פלע' פ"ה שפכבר פבר (אפכרא דדברא) נתן אעס לשבח (ואלע אע
שלחן מלכיס!) אב"ל אפכר ביתי פסתפקו אס נ"ע לשבח או לפעס אס נפל לשכר או חומ"ה, ור"תה פלע' מנח
דפושעו שפ"ה -

8' אבדוה זרה ד"ח סוף א"ב, איבציא דפו... אימרטע' ורש"י ד"ה אימרטאסי אימרטע

אד כאן דנתה פלע' באס בישל שכר וחומ"ה אס אפכר ואח"כ פו"כ את פפכבר וכל פשאדל פיתפ אע
אעס פפכבר בחומ"ה, אב"ל אפכר אצמח אוסרתו תורה אצ"ע שפמאכד ממוס, ואס פפכבר נמתק ואי אפשר
לפו"כ את פחתוכה איסור בלע' פ"ה - ורש"י פוסיף שיש חשש שיאכד חתיכה שלימה של כעדשה -
וקשה לפברין כוננתו שפרי אס חז"י שיצור איסור איסור ופאויסור נכר.

9' שו"ע י"ד סי' ק"ד סעיף א' דברי פמחבר

פשו"ע פסק שאס נתבשל או נבלש פפכבר פוי ספיקא דאורייתא ואיסור, וכן אס נמוח לעמרי ז' ששים
כגדו, אב"ל כשמתק וא"כ לענו אצ"ע שיש ששים איסור משום פבצין.

רמ"א שם ונקודות הכסף באמצע דבריו, אדא כוונת רמ"א... גזרו ביה'

רמ"א פסק כרש"י שדוקא גשרי שישארו בכעזשה איסור הנחתק (אם יש ס' כגדו) ופסביר פש"ק שפ"א גזרו מדרבנן שכעזשה גשרי אינו בטל מחמת חשיבותה - שפ"אוכלם בעין חייב מלקות.

ז"ז ס"ק א' באמצע, ופ"י דבריו פ"א פ"א כ"כ... אין מקום לקיימה דפ"ד'

פש"ז חולק על רמ"א וסובר שאז"פ שאי אפשר לסנעפ דא נקראות תערובת מפני שפ"א איסור נכר - פ"י מן מחלוקת אקרונית בכל תערובת אשר החתיכות נכרות אבל קאנאנת ואי אפשר לפר"י חתיכות פ"א איסור מפר"י שלפ"י פש"ק פ"ז תערובת ופ"א איסור בטל בס' ולפ"י פ"ז אין כאן תערובת - לפ"י פש"ק פ"ש, תערובת נקבא בזו פ"א א"א לפר"י ופ"י פ"ז ז"ז שאינם נכרים, וא"כ - איסור שאינו נכר ואפשר לפר"י חייבים לפר"י (וב"א פ"ד נחלקו פ"א ופ"א). ואיסור נכר וא"א לפר"י תלוי במחלוקת פ"א ז"ז.

ו' כאלו מכירו וכו' אם המאכל מתקלקל בכך יש לזדד להקל דהא פסקינן לקמן בכלי זלוע איסור דזעל זחרי אף דנוכל להסיר האיסור בהגעלה מ"מ זעל חד זחרי והטעם כמ"ל הואיל ולריך הולאות ומכ"ש במקום שמאכל מתקלקל

נתן צעם לעפעס

1' משנה עבודת זרה ס"ה ע"ב, יין נסך ... , ולא' ... ופיתרוס', ורש"י, ותוד"ה פ"ג

צנבים, פתלויים, באשכול סאורים, פס ובינים, בולעים מיין נסך, זון שפדע צעליפס, ולכן זריק לדיח את הצנבים מפני נסך שצליפס ופס מותרים, אבד אס פיו בפס בקציל נספד פיין בתוכס של הצנבים ואס פואו יין נסך נאסור, אבד תאונס ותמרים פדרך לתלוש מפס את פאוק' ומחילא פס נקובים ובולעים - ולפי גירסתנו במשנה נאסורים בנפילת יין נסך צעליפס - ולגזרות שפס תאונס יבשים איינס נאסורים כשנפד צעליפס יין נסך מפני שפואו נתן צעם לעפעס - פיין מקדקד את צעם פגזרות. ולפי גירסת ר"ת תאונס ותמרים איינס מופליים במשנה וכשפתירו את פגזרות מדין נתן צעם לעפעס פס תאונס לחיס בכד.

פמ' מדייקת ממחרא של ריש דקיש פס בע"ז שיש מי שסובר נ"ט לעפעס אוסור -

2' פס בגמ' ס"ז ע"א, אחר רב יפוד אחר שפוד... וקראוין אותם שחליים'

זה שפמשנה פתירה את פגריסין שפדע צעליפס גריסס של איסור מפני שפואו נ"ט לעפעס - פיין כשנפד פחומ' לתוך גריסס רותחיס אבד אס בשעת נפילת פיו זונג' נתן פחומ' בו צעם לשבח והכד נאסור ואצ"פ שחזר וברתיחם לא פותרו. (לכאורה ז"ע למח לא פותרו פתערובת אחרי שפרתיחם מדין נ"ט לעפעס.)

3' פמשק דברי פגמ' פס, אחר ריש דקיש... פא פגמ' ורש"י ד"ה לעא, אדכא, וד"ה כד... פצמפ'

לפי פלישנא קמחא בדברי ריש דקיש אס צעם פתערובת פאס אבד אילו פיו מוספס תבלין או פוחתיס מפתבלין פי"ה לו צעם טוב אין לו דין נ"ט לעפעס ותולין את פפפס בחוסר או יתר תבלין, ולפי פלישנא בתרא צעם פצמפ מותר פס אס פתבלין או חוסר פתבלין פס פגמ' פתערובת פאס.

4' פס, אחר ר' אבהו... דריש דקיש' (ס"ז ע"ב)

מדיברי רבי יוחנן מדייק כלישנא בתרא בריש דקיש.

5' פס, אחר רב כפנא... פפרא בעלמח פואו' (ס"ח ע"א)

רבי מחיר למד מצינא נכריס שני"ט לעפעס אוסור שפרי פס צעם בן יוחו פבלעז בכלי פאס ק"ת ובכד זאת 'איסור את מה שיבשלו באונו כלי, ורבי שמעון למד מזה שפתורה אומרת בנבלה, לעזר אשר בשעריק תתנו ובכד' - ומעט שכל נבילה ראוייה לכך - שכל מאכד איסור שאינו ראוי לעאכילת אדם מותר - ופסקו רוב פמוראים כר"ש.

ופנה, פלימוד מנבילה שני"ט לעפעס מותר פואו שלם אסרה תורה מאכד של איסור אס איינו ראוי לעאכילת אדם, אבד במשנה ולא פי"ה מדובר בסוג אחר של נ"ט לעפעס - פמאכד של פיתר לא יאסור כשנתערב בו איסור פפופס את צמח - ופס פרי מפורש ברש"י שפתערובת ראוייה לעאכילת אדכא שפפס ק"ת ע"י פאיסור - שאין לעאסור את פפיתר ע"י נפילת איסור כשפאיסור פאס את צעם פפיתר במק"ת. וזהו באמת פפליין בחומ' שפדע לתוך גריסס זונג' ואח"כ פרתחם - פאס פי"ה נפלד לתוך גריסס רותחיס לא פי"ה בחומ' לעאסור את פגריסס מפני שתוספת פחומ' פפס את צעם פגריסס - ובכד זאת כשנפד פחומ' לתוך גריסס זונג' ונאסור ושוב פרתחם לכך פותרו פתערובת מפני שאחרי שיש צעליפס איסור אין לעפתירה כד שפי"ה עדיין ראוייה לעאכילת אדם - אף כי ע"י פדחק. ולכאורה ז"ע איפד פמקור לדין פשני - פאין פפיתר נאסור ע"י נפילת איסור כשפאיסור פואו במק"ת -

6' ר"ן פרק פשוכר את פפועל (ברי"ג ד"ב ע"א) ד"ה ודאחרין'

פרי"ן למד שיש מקור אחד לשני פדינים - פמראוין לעזר לומדים שאין לעאסור את פנבילה כשאין פנאכד באכילתה דפיינו שאינו ראוי לעאכילת אדם, ולפי שאין לעאסור את פתערובת כשאין פנאכד שפדע לתוכה איסור - דפיינו שלם פוס' פאיסור צעם ואדרבה פאס - כד שאין בתוספת פכחות כדי לעבד את פפפסד פאס - פאס נפד פס במק"ת אבד פיתה תוספת פמאנותית בכחות עדיין אוסור.

ולפי פרשב"א זה שאין פפיתר נאסור בנפילת איסור פפואו ק"ת לא נלמד מנבלה אדכא מסברא - שאין מסברא לעאסור את פתערובת מדין צעם כעיקר אס פפפס פנוס' פאס את פתערובת ופילו במק"ת.

7' ש"ע י"ד ס"י ק"ג דברי פמחבר בלמד ס"א - ע' וש"ק ס"ק ז', וס"י ז"ח ס"א... דפשב"ח'

לפלכד קי"ד כר"ש שנתן צעם לעפעס מותר, וכד דבר איסור שאינו ראוי לעאכילת אדם מותר מפ"ת באכילה, ותערובת איסור ופיתר איפד שפאיסור פואו במק"ת - ואפילו פי"ה משביחו אילו פי"ה מתובל כראוי - אס אין רוב פיתר פרי פס כל פתערובת פואו איסור ודינו כאוכד איסור בעין שאין לעפתירו אדכא אס אינו ראוי לעאכילת אדם כדל, ואס פירוב פואו פיתר נחלקו פרי"ן ופרשב"א, אס יש פס לעפתחשג בריבוי בכחות ולקבוע אס נפילת פאיסור בסך פכד פיתה טוב לעתערובת או לא - אן שכל שפפס פנוס' פאס - ולו במק"ת - פכד מותר, ואיפד שפכר את פאיסור ושלקו ופפס פנוס' פאס ק"ת לכ"ז מותר שפרי אין כאן תוספת בכחות, ואס בשעת נפילת פי"ה פפיתר במ"ב שפאיסור נתן בו צעם לעפעס ואח"כ שינו ונ"ט לשבח אוסור, ואס בשעת נפילת נ"ט לשבח אצ"פ ששינו וכעת נ"ט לעפעס אוסור אדכא אס אינו ראוי לעאכילת אדם.

8' ש"ק פס ס"ק ב'

פתערובת איסור פס אס אין פאיסור נ"ט לשבח אוסור ופינו מותר אדכא בנ"ט לעפעס.

למדנען אסור איסור שוין ראוי לאכילת אדם מותר נפ"ת.

1' א"ז ס"ח א"ל, הפוא אכברא דנפ"ל... נח' אסור, רש"י ותוד"ף דפוא אסור, לכך נראו...

שיטת רב ששת בשטרותים אס נ"ט לפעם אסור שפרי מאוסים פס ובכח זאת אסורים (לפי רש"י פלימוז פוא מייחור - שפתורה אסרה דבר ששם עלא אסור לא פיין אוכלים, ולפי פתוס' פלימוז פוא מזב שפטרות אסור אסור אף שפס מאוסים)

2' רע בגא' נח, אסור רבא... אישבוחי משבח'

רבא חולק אע רב ששת וסובר שאין לשטרותי מאנא מיוחד בנעז לנ"ט לפעם - וזב שרב אסור את פשכר או מפני שסובר רב נ"ט לפעם תמיא אסור או מפני שסובר ששעס פאכבר בשכר פוא לשבח.

3' אור יו"ד סי' ק"ד (ע"ו), כתב הרשב"א... ובי"י שם ד"ף כתב הרשב"א

לפלכפ פסק הרשב"א כרבא ושדוקא אכבר בשכר נ"ט לשבח אבל כח אסור דברות פמאוסים נ"ט לפעם.

4' אור סי' ק"ז (ב"ו), יש אומרים... ובי"י סוסי' ק"ד ד"ף ודע

פאור אסק בדין אעס פזבוים ופב"י תנח ש"פ הרשב"א פנ"ל אין אעס פזבו אסור מפני שפוא אסור -

5' שו"ע יו"ד סי' ק"ז סעיף ב' דברי המחבר ורמ"א... דשנת פנפג' וסי' ק"ד סעיף ג' ורמ"א

שפטרות פמאוסים אסורים מפ"ת בעינא אצ"פ שאינא ראויים לאכילת אבל א"י תצרות בלטים בהוב ופסקו פמחבר ורמ"א שאין אעס אסור - חו"י מבחוח' ושכר.

ופנה, בשאר כל מאכילי אסור שאינא ראויים לאכילת אדם ראוינא שמה"ת מותרים אס בעינא, אבל בחמ"י בפסח פפלכפ פ"א שסא אדיין ראויים לכחל אסורים מדין, שאורי' ששם פוא אינא ראוי לאכילת אדם ובכח זאת אסרתו פתורה -

6' רא"ש פסחים פרק כל שאפ סי' א', וכאן שנפסד ... אסור'

פאכחל חמ"י שאינא ראוי לאכילת כלב אחשב"י' לחמ"י, ולכא בירר אס ר"ל מפ"ת או מדרבנן. וכו"כ יש לחקור אס רק בחמ"י דדין כן אחרי אסורה פתורה שאור פפקיא חמ"י מראוי' לזר' אבל בשאר איסורים מותר, או שפרבנן אסור חמ"י שאינא ראוי באחשב"י' - וכן דדין בשאר איסורים שאס אכחל אסור מאוס אחשב"י' ואסור מדרבנן -

7' משנה למנכך פרק ח' מאכילת אסורות פל' י"ח בסוף, וכח דבר שבא... באכילת'

פמשנה למנכך אסור לאכילת אסור בעין שאינא ראוי לאכילת, מדרבנן. וכו"כ מה שפתיח פשו"ע בתצרות ורובו אסור אס נפסד מאכילת אדם פיין דצ"י תצרות לכא אחשב"י' שאפטר לפרש את כוונתו באכילת פתצרות אע פפיתר, ורק בשטרותי אסור ברוב אסור ששם אסרתו תורה אף בדלכא אחשב"י'. ויזכא שפאכחל שר"י מאוס בעין לוקה מפ"ת, ובשאר אסור מאוס בעין פאור אבל אסור מדרבנן, ותצרות ורובו אסור בשר"י מאוס לוקה, ובשאר אסורים מותר באכילת, וכשפרוב פיתר מותר אס בשר"י.

למדנען כבר אע כמה דברים שפס נגד"פ - חמ"י בגריתים רותחים, אכברא דמתא בחמ"י ובשכר פוי ספק, ובין שפן קי"ד דזכא נ"ט לפעם, אוד דברים מלינ' נגד"פ -

8' א"ז דף א"ל במשנה, ואילו... ופדבש' ובגא' דבש... נחוש לר', אי משוס אעזלי... מותר'

נביטה בדבש כנראו נגד"פ

9' שו"ע יו"ד סי' ק"ד סעיף ד' דברי המחבר, וט"ז ס"ק ז'... דלכא פופ לפעם, ורמ"א... דפחמיר'

פב"י לנדא שפנביטה נגד"פ בדבש וכשפוא מתובל אינא נ"ט לפעם, ופמ"א פקש פמפארדכי ולכן חילק בין דבש מ' דבש

10' ורמ"א שם, בשר או חלב... ופתחי תשובה אות ו'... בקמ"י

פאחרונים נחלקו אס חלב בלירה או חלב בקמ"י נגד"פ בין

אוד דבר שפוא נ"ט דפאט פוא אעם פבלאז בכלי אוינן בן יונו-

11 "א"ז א"ע א"ב, ואלאן דאור... דאוד... דפאט פוא' רש"י ד"פ בת יונו, ותוד"פ בת... דברכות'

שיטת רש"י ור"ת שפליטת פוא פפואמת וכל שצברת אד פקדירת דילת אין פבלעיות יכולת דאסור.

12 "רא"ש פאר חמישי א"ז סי' ד"א (די פאפ"פ אבד קדירת), ואין חשוב נ"ט דפאט... דפאר"י

שיטת רש"י אין אעם בלוא נפאט אד שיעבור אליו מאת דעת (כ"ד שעות)

13 "ש"ע יו"ד סי' ק"ט סעיף ה'... עתן אעם דפאט, וחידושי ר"ע אויאר ד"ס"ז ד"פ אבד

פשו"ע פסק כנו פר"י - אבד אפער ד"ר אד שיטת רש"י ור"ת דספק אחר דלפתירו אעם ספק ספיקא.

14 "ש"ע בש"ע, ופוא... ושא"ק ס"ק א"ו, א"ז

דפי פשיטת פראשונא איוסור באין מוצא שמוח אד פני פקדירת אוינן נפאט במצע"ע וז' ששים כגדו, דשיטת ב' נפאט במצע"ע וא"ז ששים כגדו, דמפרש"ל אוינן נפאט וז' מ"ז אד פבלאז בכלי מלפאט וז' ס' כגדו פכלי ופאנשות. ופלכא כשיטת א', ובאין ידוע שפ"י מנשות מותר.

פאנש בע"ז (א"ע א"ב) אונרת קורט ד חילתית דל איוס ופוא ירק חר"ף מאד שחותכים אותו איוס בסכניס פשתאנים בפס אד דאיוסור -

15 "אבדו דר"ף ד"ע א"א, ופקורט ד חילתית... דלשח ואסור' ורש"י

חילתית משויה אעם שאינן ב"י פבלאז בכלי דלשח

16 "ש"ע סי' ק"ט סעיף ו', וט"ז ס"ק א'

אין מחזירים בכל דבר חר"ף אעם אינן בן יונו אסור

ביאוד איסור דכחחלה

בכל דיניקם של ביאוד בהם אסקנן צד אכשיו פי"ה מדובר במקרים של נפילת איסור דחוק פיתר שלטא במתכוין. דין פאצרב איסור בפיתר צד מנת לבטלו מלי"ג במשנה בתרומות -

1' תרומות פרק ה' משנה ט' בסוף, סאפ תרומה שנפלה לפחות מנאפ ואחר כן...

פאוס'ף חולין דתערובת תרומה וחולין כדי לבטל פתרומה אין פתרומה בטל

2' ב"ה דף ד' ע"ב, ותמן אין מבטלין ... דכחחלה'

תמן פירושו במשנה - ולכאורה ר"ל שאין מבטלין... פוא לשון משנה באיזה מקום

3' רש"י ע"ב דף ו' פאקמבטל, ור"ש תרומות פרק ה' משנה ט' ד"ה ויאוס מלי"ג

פא' פבינה מנה שפמשנה מחלקת בין שאלע מלי"ג מדובר במשנה שפוא איסור וקנס לעובר מלי"ג

בנעל דמקור לזה שאין מבטלים איסור דכחחלה מלי"ג דעות בראשונים - ראונו את פלימוד בחולין מזרוע בשלח דביאוד בשלח ובמאפ - ופקשה פא' דאב"י למה לא נלמוד מזרוע בשלח שאם מין במינן בטל בשלח ותיירי' פא' מזרוע בשלח חידוש פוא שפתורה פתייר' לבטל את פאיסור דכחחלה ומלי"ג אין דלמוד מנאן לבטל פתורה כולה - ופרי רש"י למה שם באב"י שפלמוד פוא לימוד אמור מדאורייתא - ומדו"ק שפאיסור לבטל איסור דכחחלה פוא מפ"ת

4' ר"ן פרק ט"ז הנשה (בר"ף ד"ה ע"ב), ואיכא למידק... בשאלע בטי''

פרי"ן פביא מדברי פתוס' (בתוס' שלפנינו אין את פקטע הצה) שפאיסור לבטל איסור דכחחלה פוא מדרבנן בטל'ג, ופראב"ד סובר שפוא מפ"ת.

5' פתחי תשובה יו"ד סי' ט"ז אות ט'

דפ' פנעז ביהודה לכ"ז איסור לבטל את ממשות פאיסור דכחחלה. וצדי"ן ז"ע איפ' פמקור בתורה -

6' שו"ת חתם סופר יו"ד סי' ש"ט, ופלדע"ד... חד בתרי'

פחת"ס דמד מנבלע שאין ע"ה לישראל לבטל נביעה - מכאן שאין לבטל דכחחלה.

7' רמב"ם פרק ט"ו מאכלות אסורות פלכה כ"ה

עס ברמב"ם מדו"ק שפאיסור פוא מדאורייתא אבד פקנס פוא מדרבנן. ופראב"ם חידש שלטא פטי'ל קנס אלטא עס פמבטל ע"מ אבד לאחרים מותר (לכאורה מפני שאין פאחרים יותר ארוצים מפשע).

8' כסף משנה ע"ב, ומ"ש רבינו שני"ד...

פריש"א פוסי' ע"ב ע"ב דמי שנתבטל בשבילו איסור שאם נתייר' למה נמליא שפמבטל נענה. ופכס"מ פקשה שא"ל אחז דא יעשה איסור כדי ליתן לאחרים שפרי' כלל בדינו פוא ש.אין אדס חושא ולטא לו, ותייר' שצבירה זו ק"ה פיא בצ"נ פפאון, וגם י"ל שחז"ל אסרו פא' שנתבטל בשבילו כדי שלטא 'בקש מנכרי לבטל בשבילו.

ז) שיש איסור אמירה לנכרי בכל פאיסורים פוא ספק בל"ג מ"ב ע"ב, ויש שם מחלוקת בין תוס' דר"י אס עס כשאומר לנכרי לעשות פנכרי בכלל פספק או שפוא מותר בודאי, ופרי"א פסק ביו"ד ר"ז ע"ב שאסור לומר לנכרי לעשות איסור אבד פנכרי ע"מ אסור ופשי"ב פחחיר, וכ"ז בנעל דאיסור דאורייתא ופמפרשים פבינו שיש מחלוקת ש"ק וכ"ז אס אסור לומר לנכרי לעשות איסור דרבנן.

9' שו"ע יו"ד סי' ט"ז סעי' ה' דברי פחברה, וש"ק ס"ק י', י"א

פשי"ב פביא שני פטעמים מפב"י שאסור כדי שלטא יפנו מצשיו (דפיין שיבטל כדי דפאכילו לאחרים) וגם כדי שלטא 'אימר לנכרי לבטלו, ובראובן שביטל איסורו של שפאון כדי דפאכילו לשפאון מותר דראובן! (א"ל עוסר פמפאון)

10' ט"ז ס"ק י'

פמפרש"ד פ' את פאיסור למה שנתבטל בשבילו באופן אחר דלמרי שאם נתבטל בשביל אחר ובידיעתו פרי פוא ע"מ כמלי"ג, אס לא ידע שמבטלים בשבילו פוי שלטא ומותר לו.

11' חידושי רצ"ק איתר ד"ה וכן דמי שנתבטל בשבילו

פריב"ש דן ע"ב מי שביטל איסור למוכרו אסור - ופיין כעס, אפנו מצשיו' שאם נתייר' דלוקח פרי פמוכר נענה - ופוא באמת פאעס פמפורש ברש"ב"א.

והנה, פדן פוא שפאולא שרף קפרי מבושד דא נאסר פתבשי' מחמת בליעות מפרש' או מפני שבטד טעם
פרש' בששים או מפני שפרש' עתן טעם דפגם בתבשי' ואינן אוסרו - אבד פרש' צלנו אוסור וחייבים
דפסירו.

12 שו"ע יו"ד סי' פ"ד סעיף י"ג, וש"ק ס"ק ד"ח

מותר לחמס את פדבש כדי דפסיר פנמלים ואצ"ט שמכניס בליעות מפנמלים, לתוך פדבש ונמלא מבטד
איסור דכתחלה - בכד זאת מותר שפרי אין כונתו דבטד את פבליעות אלכא דפוליא את פנמלים

13 פתחי תשובה אות י'

פפ"ת פביא מחלוקת אם פפיתר בדבש פוא מפני שמותר תמיד דכתחלה דבטד איסור אם אין כונתו כדי
דפתיר את פאיסור או שדוקא במקרה כעין ז' של פדבש מותר בגטד פצד ברירה אחרת.

14 ט"ז יו"ד סי' ל"ט ס"ק ז',... בצנן אחר'

פצ"ז פחמיר שאין דבטד איסור אפילו שטא דשם פתרת פאיסור אלכא במקום שאין ברירה אחרת.

6 והנלע"ד דודאי מוכח מן התורה שלא
לבעול איבור לכחלה דאלת"ה למה נשליך טרפה לכלב
ונבלה גנכרי ולגוי ולמה לא נבעלנו חד בתרי

ראינ את פאמ' בבי'כ שאסור לבטל איסור לבתחלה. שם באמ' מ'ינ חידושים בענין-

פאיסור לפשתמש במוק'ה בשבת וי"ט ערש"י ופא כנראה מפ'ת ולתוס' מדרבנן - ופא שכל דבר, שאינן מן המוכן' -עלמ' צמ'ד לשימוש פחותר בשבת או וי"ט ובא ופשתמש בו בשבת וי"ט -ע"י ז' שפשתמש בו אשאו לדבר הפומ'ד לשימוש ביו"ט -וי'ר'פ כזו איסור'ה. באשנות, ברייתות ובגמ' נחלקו תנאים ואמוראים בפ'ד'ר'פ הפדיויק'ת של דבר, שאינן מן המוכן' לשבת וי"ט. לכ"ע ביו"ט -שפ'בי'ש'ל' דל'ור'ק פ'ום מותר בו- ככל כלי בישול, מוכנים' לשימוש וכן א'ים הפומ'דים לפסק'ה בתנע'ר פם מוכנים לוי"ט. עלא כן א'נ' א' פמחובר לאילן שמשו, אילן, ולאו, א'י' וממילא אינן מוכן לוי"ט - ובאפ'י אס' באמל'ע יו"ט נש' מן פאילן איסור לפשתמש בו ביו"ט שפ'רי לא צמ'ד לפסק'ה אס' כניסת וי"ט. לפ'לכ'ה קי"ע דכן פדיון ביו"ט שחל ביום ראשון ונש'ר פא'י' בשבת שלפנ' שפשימוש בו ביו"ט אשפ'ו לכ'לי פמוכן לוי"ט ואסור'. שיטת ר' יוחנן אינן כן ופא סובר שכל דבר פ'נעל'ד' אינן איסור אלמ' בו ביום אבל אס' נש'ר בשבת נקרא, מוכן' לוי"ט שלאחריו, וכן בי'כ פנעל'ד'ה בשבת מותר ביו"ט שלאחריו. בכל ז'את אסור ר' יוחנן לפשתמש ביו"ט שחל לפיות ביום ראשון בעצ'ים שנש'רו בשבת שלפנ' משום צ'ר'פ -

1 בי'כ ד' ד' א"ב, אמר ר' יוחנן א'ים... דלמ' חזו לפסק'ה' ורש"י

ר' יוחנן חש' אס' נתי' ביו"ט א'ים שנש'רו בשבת שלפנ' ובאו לפתיר א'ים שנש'רו בו ביום.

2 ע'פ, אמר רב מתנה... מסיקין'

רב מתנה פתיר לבטל פאצ'ים שנפ'לו לתנע'ר ברוב א'י פיתר

3 ע'פ, ופא קא מבטל איסורא... בדרבנן מבטלין'

לכאורה כאן חידושי פאמ' שומת' לבטל כל איסור דרבנן לבתחלה

4 ע'פ, ולר' אשי דאמר... קל' איסורא'

פאמ' פק'ש' דמוק'ה פוי דבר יש' לו מתירין ולאו בטל, ותיר'כ שבמקרה ופאיסור נש'ר' א"י פשימוש ע' דש"מ בטל

5 תוס', שם ד"פ ותנן, דפא דאמר בדרבנן... אין מבטלין'

שיטת פתוס' שאין איקר למוק'ה מפ'ת ורק בדרבנן כז' מותר לבטל

6 ר"א"ש פרק ראשון בי'כ סי' ב', ואצ"ל דאין מבטלין... ואפ"י אין לו מתירין'

שיטת פרא"ש שבמקל' קל' איסורא בלבד מותר לבטל לבתחלה (אס' פא איסור דרבנן). וא"כ יש' לנ' שיטת - ערש"י מותר לבטל כל איסור דרבנן, לתוס' רק אס' אין לו איקר מפ'ת. ולר"א"ש רק במקל' קל' איסורא.

7 ש"ע יו"ד סי' ז"ט סעי' ו' ורמ"א... ואין לשנות'

פשו"ע פסק כרש"י אבל דוקא במקרה דמו' למ' שראינן בגמ' -דפיינן שכבר נתעאר פאיסור לפיתר אלמ' שחסר בישור ביטול (כעין א'ים שכבר נפ'לו לתנע'ר). ופרמ"א כנראה פסק כחו פרא"ש.

8 ע"ק ס"ק י"ט... ודוחק'

פ"ק פק'ש' שפשו"ע סת' א'למו בע' חנוכה (שאיקרו דרבנן) ולאו פתיר לבטל פשמן לבתחלה

ופנ'ה, פרגמ"א פול'כא מסוגיא בע"ז חידוש לענין ביטול איסור לבתחלה-

9 א"צ ע"כ סוף א"א, ת"ר קנקנים של אבדי כוכבים... יין לבתחלה' (ע"א ע"ב)

כדי לפכשיר קנקנים של נכרים שפחזיקו בהם יינם אפשר לערות לתוכם מים ולשפכם כל כ"ד שעות למשק שלש' מים או לפיט' לתוק' קנקנים ז'יר מפנ' שפואו שור' את פ'ין פנבלע בהם.

10 ע"כ ע"ב, איבאיא דל'ו מ'ו ליתן לתוכו שכר... בעלמ' ורש"י, ותוד"פ שרא

ז' שז'רי'כ לפכשירם פא דוקא כדי לפשתמש בהם ל'ין כשר. אבל אס' אינן מתכוון לפשתמש בקנקנים אלמ' לפעל'ר משקים אין ל'ור'ק בשום פכשר'ה.

11 תורת הבית דפרשב"א בית רביעי שער רביעי, כבר ביארנו... לדי נתינת אס'

פרשב"א למ'ד שפאמ' פתיר'ה במפורש לפשתמש בקנקן למים אלמ' פכשר'ה מפנ' שאס' פ'ין פ'לונע'ס פנבלע'ים בקנקנים פא מוצ' ומתבטל במים ומותר לבטל איסור מוצ' לבתחלה (ודוקא ב'ין איסור לכאורה מפנ' שסובר'ים ש'ין ב'ין לא בטל) ולכן כ'י שתשמישו בפית'ר מרובה שבלע איסור מוצ' באופן שתמיד יפ'י שים כנ'ד פאיסור אין שום ל'ור'ק בהל'עלה.

12 ש"ע ע"כ סעי' ז', וש"ע יו"ד סי' קכ"ב סעי' ה'

פשו"ע פסק כחו פרגמ"א

13 "צ"ז סי' ז"ט... וחולק ער רש"י ותו', "ע"כ נראה עי' דשיטת פרש"א..."

רוב ראשונים סוברים אין דפתיר ביאוד איסור מוצא דכתחלה אלכא באופן שפוא נ"ע דפס - וזפו פפבדג
בין יין לשאר משקים.

אז סו"א ע"ב ביאוד איסור דכתחלה פוא דענן בשר וחלב-

14 "רמ"א סי' ז"ט סעיף ו', כזית חלב שנבדל מים... וש"ק ס"ק כ"ב... דכבר נתבטל"

חלב שנתבטל במים מותר דכתחלה דערבו בשר

15 "עליו נפרש"א ד"ה אצ"פ שאין בשר... כתב הש"ק דשרי"

נפש"ק מנע מן אצ"פ דבטל חלב במים ע"ד דעת דערבו מ"כ בשר

16 "ע"ת ר"ע איזר סימן ר"ז, הפנה י"ד... כע"ד, וכיון שכן... דכתחילה"

דפ' פרא"ש אין הפיתר בבב"ח בשש' משום ביאוד שפרי' פאיסור פוא פתערובת ע"ב בשר וחלב ואינו
מבטלים זה את זה אלא מ"כ אצ"פ מ"כ אצ"פ כד' דאיסור - אלא שפוא י"ש שש"ס בשר כג"ד פחלב אין זה ב' ש"ס
בשר בחלב' שפרי' דא' נתן פחלב אצ"פ בשר (ומפורש כן בגמ' ד"מ ד"צ כ"ע דאורייתא). ומ"כ אצ"פ
רצ"א שריק דפיות מותר דערב פחות מ"ס' בשר דתוך חלב דכתחילה!

11 כבר ביארנו למעלה בשער השלישי של בית זה שאין מבטלין איסור לכתחלה ואפי' איסור
משהו אין מבטלין לכתחלה ומיהו אם נבלע איסור מועט בתוך כלי מותר אם דרכו של אותו
כלי להשתמש בו היתר בשפע מותר להשתמש בו לכתחלה כיון שהאיסור מועט וא"א לבא בו
לידי נתינת טעם דתניא בפ' אין מעמידים קנקנים של עו"ג חדשים מותרין ישנים או מזופתין
אסורים כיצד עו"ג נותן לתוכו יין ישראל נותן לתוכו מים נכרי נותן לתוכו יין ישראל נותן
לתוכו ציר או מורייס ואינו חושש כלומר ישראל נותן לתוכו מים ושותה אותן ואיבעיא להו
התם מהו לתת לתוכו שכר ואסיקנא דשרי דגרסינן התם רב יצחק בריה דרב יהודה שרא לרב
חייא בריה דרב יצחק למירמא ביה שיכרא אזל רמא ביה חמרא ואפ"ה לא חש לה למילתא אמר
אקראי בעלמא הוא וטעמא דהא מילתא דיינן הבלוע בכלי דבר מועט הוא דכל שמשתמשים בו
בצונן אין בלעו אלא מועט וכיון שכן וכלי זה משתמשין בו היתר בשפע א"א לבא בו לידי
נתינת טעם ולפיכך אפי' לכתחילה מותר ולפיכך איסור משהו שנבלע בתוך קדירה או בתוך
הקנקנים וכיוצא בזה מותר להשתמש בו לכתחילה ואפי' בבן יומו לפי שאי אפשר לבא בו
לעולם לידי נתינת טעם

17 וכו"ן שכן לכאורה לא שייך צ"ח בכלל דאין מצטלים איסור, דהא לא מדין
ציטול הוא, אלא דשלא דרך נתינת טעם מעיקרא לאו שם צ"ח עלה, ויהי'
הדין לכאורה דשרי לערב בשר בחלב צ"ח, ואם כי באמת מסתימת כל הפוסקי'
לא משמע כן, ועיין בהגהת שו"ע (סי' ז"ט) כזית חלב שנפל למים ונתבטל צ"ח,
ואח"כ נפל לקדירה של בשר דמותר, וצ"ח שם (ס"ק כ"ז) דצ"ח כתב דאפילו
לכתחילה מותר ליתן המים לבשר, כיון דכבר נתבטל החלב, משמע דלכתחילה
אסור לערב החלב במים לבטל ליתן לתוך בשר, וא"כ מכ"ש דאסור לערב צ"ח
צ"ח שם, וע"כ כיון דצ"ח איסורים אסור לערב אסור גס צ"ח דמחזי כמצטל
איסור, ודברך לא פלוג, מכל מקום מניין לנו לצדות זאת מדעתנו בלי ראיה
מהש"ס, כיון דמסברא אינו בכלל ציטול איסור לכתחלה:

16 הנה י"ל דצ"ח צ"ח לאו מדין ציטול הוא, כיון דכל אחד צ"ח מותר,
והאיסור הוא ע"י חבורן יחד לא שייך ענין ציטול, כמ"ש תוס' גדה ד"ה בגד
שאבד צו כלאים לא ימכרה לנכרי וא"ת וליבטל ברובא, וי"ל דלא שייך ציטול
ברוב אלא כשהאיסור מעורה בהיתר, אצל כלאים ששניהם היתר ונאסרים ע"י
תערובת כך אסור המרובה כמו המועט, עכ"ל, וכתב הר"ש"ס עלה, ולא דמי
לצ"ח שנאסר ג"כ ע"י תערובות ואפ"ה אינו אסור בשא"י נ"ט, שאני הכא,
דדרך ציטול אסרה תורה, ולא מקרי צ"ח בלא נתינת טעם, עכ"ל, הרי דלאו
מדין ציטול אחיך עלה, אלא דהאיסור אינו מתחיל אלא דרך נתינת טעם זה
זה ע"י ציטול וצליכא נ"ט מעולם לא נעשה צ"ח ולא חל האיסור כלל.

ביאוד איסור

מה נקרא תצרות :

אין נכר אבד אפער לפרדי את פאיסור מפיתר:
רמ"א - דא נקרא תצרות וחיב לפרדיס
באקום שיתקלקל: כר"פ - א"ז לפרדיס / פמ"ג - חיב לפרדיס
נכר אבד אפער לפרדי את פאיסור מפיתר: ש"ך - פ"ו תצרות ובע"ז / ג"ז - דא נקרא תצרות ואסור

בכמה מתבטל פאיסור:

אין במינ (בטעם): בששים לכ"ז
אין בשמינ מינ: רש"י ז"ל גמ ששים (מפ"ת) וגם שלטא יתן אצט (מדרבנן) - ששים ואצמת קפילא (נכרי מסל"ת) ואם אין קפילא דקלו בששים
תוס' ז"ל שלטא יתן אצט (מפ"ת) אצמת קפילא (אומן) ואם אין קפילא נתן לסמוך על זה שאם יש ששים אין אצט
רמב"ן ז"ל גמ ששים וגם שלטא יתן אצט ואם יש ששים אפער לסמוך שאין אצט, ובמכיר את פאיסור ומסלקו סומכים על זה שאם אין אצט מסתמא יש ששים
רמב"ם (שו"ע דפי פשיק) ז"ל שלטא יתן אצט וא"ל אם יש ששים ז"ל לפרדיס דקפילא (סתם נכרי ואפילו אין מסל"ת) ודוקא כשאין קפילא סומכים על ששים
רא"ש ז"ל שלטא יתן אצט אצמת קפילא (ב"י מסל"ת) ולא ברור אם ז"ל קפילא / ג"ז קפילא מסל"ת / מסל"ת קפילא) ואם יש ששים א"ז קפילא כחוס'
שו"ע: אצמנע לנכרי מסל"ת (ריב"ש אפער לעמוד על הדבר) (ש"ך: וכ"ש קפילא שאין מסל"ת) ואם אין קפילא סומכים על ששים
רמ"א: אין סומכים על קפילא (נכרי) אלא ששים (רמ"א: חוששים ש"ל מסיח קפילא בכונן דוקא או מסל"ת דוקא)
איסורים דאורייתא: ששים כנ"ל בר"י שם איסור דאורייתא: רמב"ם - ס"א (ש"ך לחומרא) / רא"ש - ס' (שו"ע)
איסורים דרבנן: רמב"ם - נ"ט / רש"י - ס' בר"י שם איסור דרבנן: ס' לכ"ז
ח"י שיעור איסור: (ג"ז - אפי ח"ש מאיסור דרבנן) ס'
חמ"ד בפסח: דא בטל בין במינ בין שלטא במינ
ט"ז, שביצית ו"ן נ"ק: במינ לא בטל, שלטא במינ בסי'
ערלב וכלי פכרם: במינ במאח"ס, שלטא במינ בסי'
תרומוה ותרומת מעשר: במינ במאופ, שלטא במינ בסי': רש"י בלח אבד ביבש גמ במינ במאופ / תוס' בששים בין בלח ובין ביבש

איך משערין:

בדרך כלל משערין בנפח / בתצרות לח בלח של ביבש אסורא לרא"ש (שו"ע) אפער לעשר במינ - אבד אז ז"ל ס"א

כלל: שבעה איסור ובעלו בו פיתר: משערין בכולו כאילו כולו בלח איסור ופכ"ל יבא
כלי פיתר שבעלו בו איסור: אין פכ"ל מלכ"ל לפיתר

תבטל:

משערין ברוטב ובקיפה
אם ראין שפיו ששים בשעת נפילה ונתמאט ע"י גישול: מותר (רמ"א: רשב"א במינ דוקא) רש"ע - יש להחזיר
אם לא ראין כהפ פ"י בשעת נפילה: רמב"ם - משערין כהפ פ"י (רשב"א, שו"ע במינ) / רש"י - כדפשתא (רשב"א, שו"ע באינ מינ / רש"ע אלף במי)

צ"מנות: צ"מנות איסור: ר"ש - מלכ"רפות לפיתר (שו"ע) / ר"ן - קשות מלכ"רפות לפיתר, רכות לאיסור (ש"ך) / רמ"א - אין מלכ"רפות כלל
צ"מנות פיתר: מלכ"רפות לפיתר אפי"כ כבר נתבטלו אפ"י פאיסור בפחות מסי' - ואז מלכ"רפות לאיסור

אידים:

אינן מלכ"רפים לא לאיסור ולא לפיתר
אידי פושט: אם סלקן א"ז ס' כנדרו, אם נמוח ז"ל ס' כנדרו, שומן פשי: רש"י - ז"ל ס' כנדרו (שו"ע) / ריב"ם - בטל ברוב

נתן אעס דפאס

איסור בעיין:

איסור שוין ראוי לאכילת אדם: שרצים: אסורים באכילת מפית

איסור מקולקל: מותר באכילת מפית ואסור מדרבנן

איסור לא אעס: אסור באכילת מפית

איסור ע"י תערובת:

איסור שוין ראוי לאכילת אדם: מותר באכילת אפי" כשפרוב איסור

איסור המקלקל את אעס תערובת (ואפי" אס ע"י שוין בתבלינים פי" משביח): אס פשיחה בתחלה או בסוף: אסור

חוב פית: כשמתוספת בכמות אעס על הפפסד אעס: ר"ן- אסור / רשב"א מותר

כשפקלקול אעס אעס על מתוספת בכמות: מותר

נתנים אעס דפאס: חומץ באריסים רותחים

אכברא דמתא בחומץ, יין, ושמן (וספק בשכר)

בשר בדגש דפי פב"י, באי דבש דרמ"א

חלב בין

איסור שוין משביח וינן מקלקל את תערובת: אסור ע"י ששים

איסור בלוע בכלים:

שמענת איסור בעין (דיוצף) טח על פני פכל: דעפ א' בשו"ע - ט' ס' כגדו אפי" אחרי מצע"ע / דעפ ב" - נפאס במצע"ע

אעס איסור משובח בלוע בכלי: כשעס שמענת טח על פני פכל: רש"ע - לא נפאס פבליעא אחרי מצע"ע / שו"ע - דינף ככל בליעא

איסור בלוע בלעב: לינת לינף: רש"י נ"ג דפאס / ר"י נ"ג דשבח

אחרי מצע"ע: נ"ג דפאס דכ"ע

איסור בלוע בכלי שנפאס במצע"ע ופשחאשו בכלי לדבר שרובו חר"ף: נאסור פנאכד

ביאוד איסור דכתחלה

אין מבטלין איסור דכתחלה

רש"י: מדאורייתא (חתיים, טבלת תש"כ) / תוס' מדרבנן (ע"ב בלח דוקא)

כשאין כוונתו לבעד את האיסור מותר / ט"ז דוקא כשאין אפטר בעין אחר

לפוסף על פיתר באיסור דרבנן כדי לבעד: רש"י (שו"ע) מותר / תוס' דוקא אס עיקרו דרבנן / רא"ש (רמ"א) דוקא במקלי קלי איסורא

ביאוד איסור מוצע (לעולם יפיו ששים כגד באיסור: רשב"א (שו"ע) מותר / אור ורוב ראשונים (ט"ז) דוקא בנ"ג דפאס

קנס דרבנן לכ"ע

אס ביטל במצידי איסור

רמב"ם: לבטל ע"מ, ב"י: אס פוא ש"ו

רשב"א ל"א שנתבעט בשבילו (כדי שלא יפגע פמבטל) / רש"ע פרי פוא כמצידי אס לא ידע מותר / ריב"ש אפי" ביטל כדי למכור איסור לכ"ע